

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:57	7:17	בית שמש
8:59	7:07	בני ברק
8:57	7:25	חיפה
8:57	7:20	טבריה
8:57	7:17	יבנאל
8:57	7:05	ירושלים
8:56	7:09	מודיעין עילית
8:57	7:16	צפת
8:58	7:16	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: ביום שישי בשעה 10 42 דקות 5 חלקים | ראש חודש מנחם אב יהיה ביום השבת קודש

שנה 14, גליון 43 (711)

פרשת פנחס, כ"ג תמוז, עבריים חודש אב, שנת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק א'

שיעורים כסדרן: נ"ך: זכריה י"ב-י"ג | בבלי: עבודה זרה ל"א | ירושלמי: כתובות כ"ג | תוספתא: שבועות א' | רמב"ם: זכיה ומתנה ג'

מוהרא"ש מספר

מברכים חודש אב

השבת זה שבת מברכים חודש אב, חדש שמתאבלים בו על בית המקדש שחרב, ומבקשים מהשם שיבנה אותו בחזרה. האבלות היא לא רק על חרבן בית המקדש שקרה לפני אלפים שנה, אלא אנו מתאבלים גם על חרבן בית המקדש הפרטי שלנו, המלח של יהודי צריך להיות בית המקדש, הוא צריך לחשב תמיד מהשם ולחיות עם השם, וכששוכחים מהשם הרי זה חרבן גדול, ועל זה אנו מתאבלים ומבקשים מהשם שונבנה את בית המקדש הפרטי שלנו, שנחשב תמיד מהשם יתברך, נדבר אל השם ונחיה עם השם.

זו העבודה שלנו עכשיו בימי חודש אב, שנחך את עצמנו בידים, ונחזר אל השם יתברך. איך חוזרים אל השם? זה על ידי התורה, כשיהודי עושה לעצמו קביעות ללמד כל יום תורה, אז הוא יצא מכל הרע שלו ויהיה תמיד דבוק אל השם יתברך.

הצורף של החודש

את שם השם - שם הוי"ה - אפשר לצרף בשנים עשר אופנים, שהם נגד שנים עשר <<<<

מילה של התחזקות

זה שקשה לכם להתקשר לאמא שלכם וכו'; אתם תקבלו יותר שוכר, כפי שהתנא אומר (אבות ה, בג): "לפום צערא אגרא", ועל ידי זה אתם תתקדמו עוד יותר אל השם יתברך.

אנשים לא יודעים להעריך את ההורים עד שהם מתבגרים בעצמם, ואז כבר מאוחר מידי. אברכים צעירים ונשים צעירות לא שומים לב שצריכים להתקשר להורים, לבקר את ההורים, להחיות את ההורים, ואחר כך הלב נקרע מזה, אבל כבר מאוחר מידי.

תתקשרו להוריכם בכל יום, בפרט לאמכם תחי', ואל תעלבו שהיא אומרת לכם מה לעשות, כי מוסר מאמא זה כל כך טוב, ובזכות זה שתכבדו את אמא שלכם תראו נסים מהשם יתברך, וישועות.

(עצתו אמונה בלק תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

ויהי אחרי המגפה וגו', שאו את ראש כל עדת בני ישראל, עומדים אחרי פחד של ספור, אחרי שעם ישראל לדאבונינו נפלו למעשים מלכלכים על ידי העצה של בלעם, עשרים וארבעה אלף יהודים מתו במגפה, אומר הפסוק, "ויהי אחרי המגפה", אומר הקדוש ברוך הוא, "שאו את ראש כל עדת בני ישראל", שמשנה רבינו יספר עוד פעם את עם ישראל. רש"י הקדוש אומר בתחלת פרשת במדבר (א, א): "מתוך חבתו לפניו מונה אותם כל שעה", איך יכול להיות כזה דבר, שהקדוש ברוך הוא אוהב עכשו את היהודים, הם הרי חטאו עכשו?

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן כו), אצל העולם השכחה היא חסרון גדול, אנשים מתלוננים "אני שוכח מהר", מסתכלים על זה כמו שזה בעיה. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא הייתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם, הוא לא היה יכול להתחיל להתפלל וללמד, כי 'אני הרי יודע מי אני, אני הרי יודע מה עשיתי, איך אני יכול ללכת להתפלל? איך אני יכול ללכת ללמד?' אבל היות והקדוש ברוך הוא עשה שאדם שוכח, כך הוא תמיד יכול להתחיל מחדש, 'מעכשו אני הולך להיות יהודי כשר', 'מעכשו אני הולך להתפלל', 'מעכשו אני הולך ללמד', 'מעכשו אני הולך לעבד את השם'.

רבי נתן ממשיך וכותב: ואצל רבנו היה הדרך שכל מה שעבר והלך כבר לא היה מענין, ויותר הוא לא דבר על זה. העקר זה רק מה 'עכשו', ולא לחשב על מה שהיה. לא מענין אותי מה היה, עשיתי את זה ואת זה. מה שהיה היה, אני מתחיל לעבד את השם מעכשו.

רבי נתן מביא שם שהענין של שכחה, לשכח כל מה שהיה, זו עצה טובה גדולה מאד בעבודת השם, כי על פי רב יש לאדם בלבולים רבים וערוב הדעת מאד ממה שהיה, בפרט בשעת התפלה והלמוד, כל הזמן עולים במוחו שזה לא היה טוב, וזה לא היה טוב, פה הייתה לו כשלוש בעסקים, ופה הייתה לו כשלוש ביהדות, וכל הדברים האלו לא נותנים לו להמשיך הלאה, זה לא נותן לו להצליח, זה לא נותן לו לעבד את השם. לכן דבר גדול לשכח מה שהיה, ברגע שאני רוצה להתחיל לעבוד את השם, אני לא חושב על מה שהיה, לא מענין אותי מה שהיה, אני שוכח מה שהיה, אני מתחיל מחדש, מעכשו אני הולך להיות יהודי כשר, אני הולך עכשו להתפלל וללמד וכך אפשר ללמד ולהתפלל ולעבד את השם.

את זה אומרת לנו התורה הקדושה, "ויהי אחרי המגפה", כבר אוחזים אחרי המגפה, ומיד עם ישראל התחילו מחדש להתנהג כראוי, הם שכחו מה שהיה, הולכים מעכשו לעבד את השם, ולכן אומר הקדוש ברוך הוא מיד למשה רבנו ואלעזר הכהן "שאו את ראש כל עדת בני ישראל", אני רוצה שייספרו וימנו את עם ישראל, וכפי שרש"י הקדוש אומר מתוך חבתו לפניו מונה אותם כל שעה.

היצר הרע מיד מגיע להסית את האדם עם העבר, כפי שחז"ל אומרים (מגילה י:): "כל מקום שנאמר ויהי, אינו אלא לשון צער", 'ויהי' מלשון שמחה. מוהרא"ש מסביר זאת בפשטות, אם מסתכלים על מה שהיה, זה מלשון צער, האדם אוכל את הלב עם העבר, 'לא נצלתי מספיק את הזמן', 'עשיתי דברים לא טובים', שלא לדבר שהוא עבר צרות קשות בחיים - ויש לו מזה צער גדול, אבל 'ויהי' - אם מסתכלים על העתיד, חושבים: הולך להיות טוב, אני הולך ללמד, אני הולך להתפלל, הקדוש ברוך הוא נמצא אתי, הקדוש ברוך הוא בודאי יעזר לי, לא מענין אותי מה היה - אזי זה לשון שמחה.

אם יש לי צרה, אני זקוק לרפואה וכדומה, אבקש מהשם יתברך, והשם יתברך יעזר לי, צריכים להאמין שהשם יתברך מקשיב לכל תפלה שהאדם מבקש, בתפלה אפשר להפוך את הכל לטובה, אבל 'אולי הקדוש ברוך הוא כועס עלי כי פגמתי כל כך הרבה?' על זה כתוב בפרשת השבוע: "ויהי אחרי המגפה", אם רוצים להיות טובים, אפשר לספר את עם ישראל, הקדוש ברוך הוא אוהב אותך.

(אשר היה אל יואל, פנחס תשפ"ב)

לא להלחם עם המחשבות הלא טובות

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת בלק, י"ג תמוז, שנת ה'תשפ"ה
קבלתי את המכתב.

כשנלחמים עם מחשבות הן מתגברות עוד יותר ומחמירות יותר, זו הטבע של היצר הרע, כמה שיותר עונים לו – הוא מתגבר יותר, לכן אני רוצה לבקש מכם, אל תלחמו עם המחשבות הלא טובות, וכשהן באות ואומרות לכם שאתם תשרפו בגהינום – אל תתייחסו, תענו להן 'אפילו שאצטרף לעבור את הגהינום אבל אחר כך אשב בגן עדן עם הנשים הקדושות'.

כפי שהזכר הקדוש מספר (שלח, דף קס"ז), התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי שלח נשמה שתשאל בשמים אם יש גן עדן לנשים, הנשמה חזרה וצעקה אל רבי שמעון בר יוחאי: "אי רבי" אוי רבי שמעון מה שראיתי, "שית היכלין אחזיו לי" ששה ארמונות בגן עדן ראיתי, "בכמה ענוגין ועדוניהן" יש שם את כל התענוגים, בהיכל אחד יושבת בתיה בת פרעה שהתגברה והצילה את משה רבינו וגדלה אותו, ואתה יושבות עשרות אלפי נשמות של הנשים הקדושות, ובכל יום משה רבינו מגיע לבקר שם.

השליח גם ספר לרבי שמעון בר יוחאי שבהיכל אחד יושבת סרח בת אשר עם עשרות אלפי נשמות, ויוסף הצדיק מגיע אליהן בכל יום, כל כך מאיר שם, יושבים שם ומודים להשם יתברך.

בהיכל אחד יושבת יוכבד אמו של משה רבינו, עם אלפי נשמות של נשים יהודיות. הן שרות שם בכל יום את שירת הים וכולם נמסים ממתיקות השירה.

בהיכל הרביעי בגן עדן יושבת דבורה הנביאה, וכן הלאה, וכל האמהות היהודיות שמגדלות את הילדים בדרך התורה מגיעות להיכלות האלו.

אל תתווכחו עם המחשבות המגעילות שמשפילות אתכם, תגידו להן 'כן כן, נכון נכון, גהינום, גן עדן, לא אכפת לי מהדברים האלו, אני רוצה רק את השם יתברך'; כי אם תלחמו אתן הן יתחזקו, אלא תגידו להן 'השם אוהב אותי, השם יתברך מחכה לראות שאני שמחה'.

השם יעזר שתצליחו בכל העניינים.
(עצתו אמונה בלק תשפ"ה)

ספר המדות תפילה

עו. צריך קדם התפלה לדבק את רוחו בבואו, ומחמת הדבקות יצאו הדבורים מעצמן מפיו.

עז. כשתשמע חרפתו ותשתוק, תזכה שיענה הקדוש ברוך הוא בקשתו.

החדשים, כל חדש מאיר צורף אחר של שם השם. בחדש אב מאיר הצורף באפן הזה - "הוי"ה", שזה ראשי תבות של הפסוק (דברים כז ט) ה'סכת ו'שמע 'ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך.

למה בדיק השם של הפסוק הזה, מאיר בחדש אב? ורואים דבר מענין, מקבל אצל יהודים שכאשר רוצים לומר את השם - את שמו של הקדוש ברוך הוא, והרי אסור לבטא את השם, אז אומרים את זה באפן כמו שמאיר בחדש אב "שם הוי"ה". למה בדיק באפן הזה?

מוהרא"ש מסביר זאת לפי דברי הגמרא (ברכות ס"ג): שמהפסוק הנזכר לעיל, ה'סכת ו'שמע 'ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך, לומדים ארבעה דברים, וארבעת הדברים האלו הם היסודות ליהודי איך אפשר לחזר בקלות להשם יתברך, ולכן זה אכן מתאים לעכשיו בחדש אב כשכל אחד רוצה לבנות בחזרה את בית המקדש הפרטי שלו, וזה גם חשוב לכל יהודי בכל מצב, ולכן רגילים לומר את שם השם באפן הזה.

כל יום מחדש

דבר ראשון לומדת הגמרא מהפסוק, "היום הזה" נהיית לעם לה' אלקיך, שכל יום צריך אדם לחשב שהיום השם נתן את התורה לעם ישראל בפעם הראשונה.

כמו כן אסור לחשב מה יהיה מחר, "היום אתחיל ללמד תורה, אבל מי אמר שמחר זה עדין יחזיק מעמד?", לא משנה מה עומד להיות מחר, כל יום צריך יהודי לנסות לחטוף למוד תורה, והתורה תקדש ותטהר את האדם, ותחזיר אותו אל השם יתברך.

כמה אחרת

אבל כשיהודי רוצה להתחיל ללמד, מיד נכנסת בו מחשבה "מי אני שאוכל ללמד תורה? יש אומנם למדנים מפלגים, יהודים שמקדישים את חייהם ויושבים ומתנייגעים ומצליחים בתורה, אבל אני הרי לא מגיע אף לקצה קרסוליהם, איך אני יכול להדמות אליהם? איך גם אני יכול לזכות ללמד?

על כך מגיע הדבר השני שהגמרא לומדת מהפסוק הסכת ושמע 'ישראל היום וכו' - עשו כמות כמות ועסקו בתורה, בלמוד התורה יש הרבה כמות, יש אומנם יהודים שיכולים להשקיע וללמד בעיון רב ובפלפולים; אבל אם אתה מכתה אחרת, אתה לא יכול ללמד כל כך בעיון, אז איך צריך להסתכל על הזולת, כי הזולת שיך לכתה אחרת, רבנו אומר (שיחות הר"ו סימן ע"ו) שיכולים ללמד תורה אפילו אם לא מבינים כלל מה שאומרים, ואפילו אם לא זוכרים כלום, באמירת המלים בלבד מקיימים את מצות למוד התורה, וזה מטהר את האדם ומחזיר אותו אל השם יתברך.

אני כל כך שבור

אם יאמר אדם, "אני אכן רוצה ללמד תורה, אבל אני כל כך שבור ורצון מהצרות והיסורים שעוברים עלי, עד שאני פשוט לא יכול להתרכז וללמד תורה".

על כך מגיע הדבר השלישי שחז"ל לומדים מהפסוק, "הסכת ושמע 'ישראל - כמותו עצמכם על דברי תורה, שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה" - התורה שאדם לומד כשקשה לו, כשהוא דחוק, היא המתקיימת אצל האדם, ולכן דוקא אז כשיש לאדם צרות אז העצה היחידה בשבילו היא לרוץ אל התורה. בתנא דבי אליהו נאמר (פרק ו') שכאשר אדם רואה שבאים עליו צרות ויסורים, שירץ לתורה, ואז יסתלקו ממנו כל היסורים.

אני לא מבין אף מילה

אפילו כשאדם לא מבין אף מילה ממה שהוא לומד, הוא בקשי שובר את השיניים כדי לבטא את המלים, על כך מגיע הדבר הרביעי שלומדים מהפסוק, "הסכת ושמע 'ישראל - הס ואחר כמות, דאמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואחר כך יגה" - אדם צריך בתחלה לומר הרבה תורה, אפילו שאינו מבין כלום. כשאדם אומר הרבה תורה, לבסוף מחו ופתח, והוא יבין וידע את כל התורה שלמד.

יוצא מכך שמהפסוק הסכת ושמע 'ישראל היום, שממנו יוצא השם שמאיר בחדש אב, מהפסוק הזה יוצא חזק עצום לכל יהודי, שצריכים להתחדש תמיד ללמד תורה ואפילו שאדם לא מבין שום דבר, ואפילו כשיש לו צרות גם אז העצה היחידה היא רק לרוץ אל התורה.

את כל הלמודים האלו חשוב מאד לזכר עכשיו כשחדש אב כבר קרב ובא, כי על ידי התורה אדם מקבל שכל ונעשה דבוק אל השם יתברך, ובזה הוא מתקן את חרבן בית המקדש הפרטי שלו, הוא בונה במוחו את בית המקדש, על ידי שמדבק את מחו אל השם יתברך על ידי התורה.

לכן מקבל אצל יהודים לומר את השם באפן הזה "שם הוי"ה", כי החזק שיוצא מהפסוק הזה יכול לשמש יהודי בכל מצב.

מאכלי חלב בתשעת הימים

בספרים הקדושים מובאים טעמים למנהג ישראל לאכול מאכלי חלב בתשעת הימים שמראש חדש אב עד תשעה באב (עין ספה"ק זרע קדוש פ' בלק ופ' דברים), אבל בזה אפשר להבין זאת היטב, כי עכשיו בחדש זה הוא הזמן הנכון להתחיל בהתחדשות ללמד תורה, יוצא שימים אלו הם ממש כמו חג השבועות שאז גם אוכלים מאכלי חלב.

אם יהודי ינצל את ימי חדש אב כדי לעשות התחלה חדשה ללמד תורה, ואפילו שבא לו מאד קשה, שיאמר לפחות את המלים של התורה, אז השם יתברך יעזר לו שהתורה כבר תישאר בתוכו גם לכל השנה, הוא יקבל את הלח ואת החשק להמשיך ללמד תורה כל השנה.

אשרי מי שזוכה לנצל את ימים אלו כראוי.

(שיחות מוהרא"ש ערך חדש מנחם אב)

יום ד', י"ב בתשרי: התפלל רבי נתן בבית המדרש של רבנו ז"ל. והיה עדין מעטף בטלית ובתפלין, כי אחז בין תפלת שמונה עשרה לבין "אשרי" ו"בא לציון", בא אליו פתאם המשרת של רבנו ז"ל מיכל (כך היה שמו) וקרא את רבי נתן, שיבוא בזריזות אל רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל רוצה לדבר עמו.

ותכף סלק את הטלית ואת התפלין מעליו ורץ אל רבנו ז"ל. ורבנו ז"ל ישב אז בבית הגדול שלו. ותכף כשבא רבי נתן, שאל אותו רבנו ז"ל: "איפה הספר שלך, שכתבת כל התורות וברכת אותן?" (כנ"ל בסימן תקפה). ותכף רץ רבי נתן והביאו אליו. ורבנו ז"ל לקח הספר ופתחו והתחיל לעיין בו ואחר כך דפדף בכמה מקומות ועיין בהם, וכן היה בכמה ובכמה מקומות שפתחו ועיין בהם קצת. אחר כך ענה ואמר לר' נתן: "לך וקח גזר וכתב עליו התחלות מכל התורות הנמצאות בזה הספר!" הינו תכן העניינים. וכן עשה רבי נתן, שהלך לבית אחר והתחיל לכתב, עד שגמרו. סמוך לגמר חזר ובא המשרת מיכל וקרא אותו בבהלה ואמר, שרבנו ז"ל צוה, שנבוא אליו תכף ומיד עם הספר והגזר וכלי כתיבה. ותכף רץ רבי נתן ובא אל רבנו ז"ל. ורבנו ז"ל ישב בחדרו ואמר לרבי נתן: "שב!" וישב לפניו והוציא הספר שלו, שהתחיל להעתיקו מזמן רב, הוא הספר הנקרא אצלנו "ספר הנשרף", שלא גמר אז להעתיק הכל והיה מצפה כמה וכמה פעמים, מתי יצא לגמר העתקת זה הספר הנורא (עין לעיל סימן תקפו). ואז באותו היום נתגלגלו רחמי השם יתברך,

שאלות ותשובות ברסלב

איך מפסיקים לעקץ ולדקדק?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה על כל החיזוק שאני מקבל מראש הישיבה שליט"א.

אני לא יודע מה לעשות, אני עוקץ ודוקר אנשים שאני לא אוהב, אני לא יכול ללכת בין אנשים, אני מרגיש שאף פעם לא אוכל לעבוד על הדבר הזה, כמה פעמים כבר נסיתי להתאפק בכוחות ברזל ולא הולך לי, אני פשוט לא יכול להתאפק, וברגע האחרון אני חייב להגיד מילה, עקיצה ודקירה.

אני יודע שאף אחד לא אשם, אבל כך גדלתי, בבית הורי האחים והאחיות מדברים רק בעקיצות ובדקירות.

אני חייב לצאת מהבעיה הזו כמה שיותר מהר, אני לא רוצה שהילדים שלי והדורות אחרי גם יסבלו מזה, מה עלי לעשות?

ייעוץ פת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... גורו יאיר

קבלתי את מכתבך.

לך בכל יום לטיול לכמה דקות ותשיח את זה עם השם יתברך בפשטה שלך, בשפת האם שלך. תבקש ממנו במלים אלו: "רבנו של עולם יש לי מדות רעות, אני עוקץ אנשים, אני דוקר אנשים, ואפילו שאני תמיד מחליט שלא אכאיב לאף אחד - אני מאבד עשתונות, ואני עוקץ ודוקר. אנא השם, תעזור לי שאשמר על מה שאני מוציא מפי, שאף אחד לא יפגע ממני היום, שאהפך את המידות שלי, שיהיה לי רגש לאחרים, לתת לכל אחד מילה טובה, חינוך וכו' וכו'".

כמו כן תאמר בכל יום את יום התהלים, זה יטהר אותך מהמידות הרעות. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה וכו'. והנה, הפל חפצים ליראה את שמך, ואף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה, כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה", כל יהודי רוצה להיות יהודי כשר ולעשות את רצון השם, אבל לא כל יהודי זוכה לקיים את רצונו למעשה, כי אין לו בכלל התעוררות לתשובה, "ואפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השנייה לו", אפילו אחד שכתב פן יש לו התעוררות לתשובה, הוא לא יודע מה לעשות כדי להוציא את זה לפעל, "ואפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה", ואפילו אחד שיש לו פן התעוררות לתשובה והוא יודע מה צריכים לעשות למעשה כדי להיות יהודי כשר, הוא גם צריך לזכות לעשות ולא להשבר וכו' וכו', לפיכך לא כל אחד זוכה לעשות תשובה, "ועל ידי אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה", רבינו מסיים; שאם אדם זוכה והוא אומר תהלים, אפילו שאין לו שום התעוררות, אבל הוא מתעורר לחזור בתשובה על ידי זה, "וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואות השנייה לו, ולפתח השער; נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה", והוא יכול להמשיך בחזק עצום וכו', עד שזוכה לעשות תשובה ולהיות יהודי כשר.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה בלך תשפ"ה)

מכנים את הדרכונים לאומן ראש השנה

מיום ליום הולכת וגוברת הגעגוע והציפייה לנסיעה לציון הקדוש של רבינו על ראש השנה. באוויר מורגשת הקריאה העמוקה של רבינו: "איש בל יעדר", "בראש השנה אני יכול לתקן את כולם".

אנשי שלומנו כבר להוטים לרכוש כרטיסים כדי לזכות להגיע לראש השנה אצל הרבי. סוכנויות הנסיעות החלו לפרסם בהרחבה את שלל האפשרויות הזמינות לקניית כרטיסים.

מובן מאליו שההגעה לאומן אינה דבר פשוט כמו לקנות כרטיס ולעשות תוכניות. קודם כל, נדרש כמובן תפילה - כי בלי תפילה אי אפשר כלום, ובפרט כשמדובר בנסיעה לציון של הרבי באומן. הס"מ משתדל במיוחד לשים מכשולים בדרכים.

אך, כפי שכבר ראינו אצל אנשי שלומנו - באמצעות תפילות זוכים לראות ניסים גדולים; הדרכים מסתדרות לטובה, טסים לפולין או מולדובה ומשם ממשיכים ברכב, טנדר, אוטובוס או רכבת עד לאומן. וגם באומן עצמה, הקב"ה עוזר שלא יחסר דבר, וזוכים לישועות - גם פרטיות, גם למשפחה וגם לכלל ישראל כולו.

סוכנות "נסיעה טראוול" בארה"ב פרסמה בימים אלו תזכורת חשובה שכל מי שצריך לחדש או להוציא דרכון עבור עצמו או ילדיו - שיעשה זאת בהקדם האפשרי. מכיון שיכול לקחת כששה שבועות להנפק דרכון. לכן, חשוב מאוד לטפל בזה כבר עכשיו, ולא לחכות לאחר מכן, כשזה עלול לעלות הרבה יותר טרחה, כסף ועגמת נפש.

עבור אנשי שלומנו, להיות באומן בראש השנה - זו מצווה שאי אפשר לוותר עליה. "לב יודע מרת נפשו" - כל אחד רוצה לחזור בתשובה, כל אחד רוצה להיות ירא שמים אמיתי, כל אחד זקוק לישועות. איך אפשר להישאר בבית, כשהרבי הבטיח להיות הסגור לכל מי שיבוא אליו בראש השנה?

למרות שהס"מ מנסה להציב מכשולים ורגליים מכל עבר - אנשי שלומנו מרבים בתפילה, שיזכו להתגבר על הכל ולהיות אצל הרבי הקדוש בראש השנה.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יחזקאל סאמעט שליט"א קרית ברסלב
מלמד חשוב במוסדותינו הקדושים
להולדת הבן למזל טוב

שזכה לגמרו. וקרא רבנו ז"ל לפניו מלה במלה, ורבי נתן כתבו על הספר בדיו, עד שגמרו כלו.

ולקחה הפתיכה כמה שעות, כי מה שהעתיק לרבנו ז"ל בתחלה (עין לעיל סימן תקפו), זה לא היה כל הספר רק קצתו, ועכשיו זכה להעתיק לפני רבנו ז"ל את כל הספר.

וכל אנשי-שלומנו ישבו מחוץ לתדר. וכשיצא רבי נתן מרבנו ז"ל, יצא בהתלהבות כזו, עד שאמר: "שפל-כף הלהיב רבנו ז"ל את לכבי עלידי הספר הזה, עד שפמעט איני יודע, אם הוא יום או אם הוא לילה. אף-על-פי שלא ידעתי כלל מה שכתבתי, אף-על-פי-כן מעט דמעט, שהתנוצץ בדעתי, הלהיב לבי ודעתי מאד, שפמעט לא ידעתי, היכן אני בעולם".

וסיים: "ועדין איני יודע מה זה עשה ה' עמי חסד כזה, שזכיתי לכתב דברים כאלה. ברוך הגומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב כזה!"

תשכר

יום ה' י"ג בתשרי: רבי נתן נסע לעיר נעמרוב אל בית אביו לסדר אלו ענגנים, שהיו נצרכים לו, ויחזר אחר-כך אל רבנו ז"ל.

תשכה

חג הסוכות: היה רבי נתן אצל רבנו ז"ל ואכל אצלו כל החג. ורבנו ז"ל קרבו מאד מאד וחיזק ואמץ אותו וכאב את בנו רצה ופיס אותו.

תשכו

ליל ראשון דחג הסוכות: בפשע הסעודה שאל רבנו ז"ל את המסבים אתו בסכה, מהי תבת "הוסט" (שעול באידיש) בלשון נכרים, כי אז התגבר עליו חלי ההוסט מאד.

ובתחלה לא הבינו כונתו, ואחר-כך דבר מזה, שבלשונם אושפיזה (שקורין גאסט), נקרא "הוסט". ושוב לא דבר מענין זה.

והזכיר אז המאמר, שהיו חקמינו ז"ל רגילים לדבר בלשון חכמה (ערויבין נג): רבי אברהם פד הוי משתעי (פשהיה משוחח) בלשון חכמה וכו' וכיצא בזה. והנראה היה, שרמז בפשיחתו הקדושה לענין האשפיזין על-אין, שנקנסו אל הספה.

ואין אתנו יודע עד מה, פי זה ידוע לנו כבר, והוא כלל גדול, שבכל הדברים שבעולם ובכל הלשונות העפום יכולים למצוא אלקותו ותברך, וכמבאר בדברי רבנו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ג), שבכל הלשונות של העפום יכולים למצא אלקותו ותברך כמאמר ז"ל (מנחות לד): טט בפתפי שפים פת באפריקי שפים. ומזה למדו תפלין וכו', עיין שם. להודיע, שבכל לשונות העפום יש שם אלקותו המזחיה אותה.

ועצם השגת רבנו ז"ל בענין זה אי אפשר להאריך ולספר כלל אפילו מה שזכינו לראות ולהבין בדעתנו. ראינו בחוש ממש, שאצלו היה כל העולם פתוח ומגלה, והיה רואה בכל דבר התלבשות חיותו ותברך, עד שהיה יכול לעשות תורות נפלאות ונוראות מכל הדברים שבעולם - ואי אפשר להאריך ולספר מזה, למי שלא זכה לראות זאת בעיניו.

ואם תזכה לילך בדרך הישר והאמת ותזכה להעמיק עיוןך בספרי רבנו ז"ל באמת בלי שום נצחון וכן תברח מכל מיני לצים ותכנים עצמך בתמימות ובפשיטות האמתית - אז תזכה להבין קצת מזה, איך שיהיה לך את כל מה שנגאע ועובר בעולם ולגלות ולמצא שם אלקותו ותברך.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבות
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה 3- רח' נהרדעא 24
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"י 19
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12